

ที่ คปภ.156/2559

18 สิงหาคม 2559

เรื่อง ขอนำส่งความคิดเห็นของสมาคมประกันวินาศภัยไทย ต่อร่างพระราชบัญญัติการประกันภัยทางทะเล พ.ศ....

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ความคิดเห็นของสมาคมประกันวินาศภัยไทย ต่อร่างพระราชบัญญัติการประกันภัยทางทะเล พ.ศ....

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ได้มีคำสั่งที่ 200/2558 ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2558 แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาความจำเป็นในการจัดทำร่างพระราชบัญญัติการประกันภัยทางทะเล พ.ศ.... และต่อมาที่ประชุมคณะกรรมการดังกล่าวได้แต่งตั้งคณะทำงานในการจัดทำร่างพระราชบัญญัติการประกันภัยทางทะเล พ.ศ.... ซึ่งคณะทำงานฯ ได้ดำเนินการจัดทำร่างพระราชบัญญัติฯ เรียบร้อยแล้วนั้น

ในครั้งนี้นักคณะกรรมการประกันภัยทางทะเลและโลจิสติกส์ สมาคมประกันวินาศภัยไทยได้เล็งเห็นความสำคัญของร่างกฎหมายฉบับนี้ จึงได้จัดการประชาพิจารณ์ ร่างพระราชบัญญัติการประกันภัยทางทะเล พ.ศ.... ไปเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2559 ณ สมาคมประกันวินาศภัยไทย เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากบริษัทสมาชิก โดยได้รวบรวมความคิดเห็นจากบริษัทสมาชิกของสมาคมประกันวินาศภัยไทยต่อร่างพระราชบัญญัติการประกันภัยทางทะเล พ.ศ.... (ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้) ดังนั้นจึงขอนำส่งความคิดเห็นดังกล่าวมายังท่านเพื่อโปรดพิจารณาประกอบการยกร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายอรณพ พรธิติ)

ประธานคณะกรรมการประกันภัยทางทะเลและโลจิสติกส์

ฝ่ายวิชาการประกันภัย

โทรศัพท์: 0 2256 6032-8 ต่อ 515

โทรสาร: 0 2256 6040

มติบริษัทสมาชิกของสมาคมประกันวินาศภัยไทยต่อร่างพระราชบัญญัติการประกันภัยทางทะเล พ.ศ....

ในการทำประชาพิจารณ์เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2559

1. ร่างมาตรา 4 ที่ประชุมมีมติสนับสนุนหลักการ “contract out” ในวรรคแรกที่ยอมให้คู่สัญญาตกลงกันไว้ในกรรมธรรม์ประกันภัยให้ใช้กฎหมายอื่นได้ ซึ่งจะทำให้ร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคในการประกอบธุรกิจประกันภัยเพราะทุกข้อกำหนด (Institute Clauses) ที่ใช้ในการประกันภัยทางทะเลบังคับให้ใช้กฎหมายอังกฤษ จึงไม่ขัดต่อ MIA1906
ร่างวรรคสอง ที่ประชุมเห็นว่า คำว่า “สัญญาประกันภัยอื่นนอกเหนือจากสัญญาประกันภัยทางทะเล” มีความหมายกว้างเกินไป ควรจำกัดให้แคบลงเหลือเพียง “สัญญาประกันภัยของที่อยู่ในระหว่างการขนส่งโดยรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่ทะเล”
2. ร่างมาตรา 12 และร่างมาตรา 13 ที่ประชุมมีความเห็นว่าควรรย้ายวรรคท้ายของมาตรา 12 ไปเป็นวรรคท้ายของมาตรา 13 เพื่อให้เกิดความสอดคล้องในลำดับของเหตุการณ์ โดยร่างมาตรา 13 วรรคแรกเป็นเรื่องของการ embody สัญญาไว้ในกรรมธรรม์ประกันภัยซึ่งอาจจะโอนหรือไม่โอนก็ได้ แต่วรรคสองที่ย้ายมาจากร่างมาตรา 12 เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อโอนกรรมธรรม์ประกันภัยไปแล้ว
3. ส่วนที่ 1 ที่ประชุมเห็นว่าควรเปลี่ยนชื่อจาก “การเปิดเผยและการแถลงข้อความจริง” เป็น “สัญญาประกันภัยทางทะเลเพื่อธุรกิจ” ด้วยเหตุผลสองประการ คือ ประการแรกเพื่อให้สอดคล้องกับชื่อของส่วนที่สอง “สัญญาประกันภัยทางทะเลที่ไม่ใช่เพื่อธุรกิจ” และประการที่สอง เรื่องการเปิดเผยและการแถลงข้อความจริง ที่มีอยู่เดิมใน MIA1906 ถูกยกเลิกในสามมาตราหลักและใช้หลัก “Duty of Fair Presentation” แทน
4. ร่างมาตรา 16 มติที่ประชุมมีความเห็นว่าผู้ประกอบการค้ารายย่อยที่เป็นบุคคลธรรมดา ซึ่งจะทำประกันภัยทางทะเลควรได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกับผู้บริโภคนที่เป็นบุคคลธรรมดา จึงเห็นชอบในร่างนิยามสัญญาประกันภัยทางทะเลเพื่อธุรกิจที่มุ่งหมายจะใช้กับนิติบุคคลที่จะทำประกันภัยเพื่อการค้าหรือธุรกิจวิชาชีพ
5. ร่างมาตรา 17 (1) เลขมาตราท้ายวรรคนี้ ต้องเป็นมาตรา 18

6. ร่างมาตรา 29 ที่ประชุมมีมติว่าไม่มีความจำเป็นต้องร่างนิยาม “สัญญาประกันภัยทางทะเลที่มีใช้เพื่อธุรกิจ”
7. ร่างมาตรา 32-35 ที่ประชุมเห็นว่า สิทธิของผู้รับประกันภัยตามร่างมาตรา 32 ถึงร่างมาตรา 35 เป็นสิทธิที่มีเฉพาะในสัญญาประกันภัยทางทะเลเพื่อธุรกิจเท่านั้น และให้ย้ายร่างมาตรา 32 ถึงร่างมาตรา 35 ไปต่อท้ายร่างมาตรา 28 เพื่อให้อยู่ในส่วนที่ 1 ต่อเนื่องกันไปและไม่ต้องตั้งชื่อส่วนที่ 3 ว่า “สิทธิของผู้รับประกันภัย” โดยยุบชื่อส่วนที่ 3
8. ร่างมาตรา 29-31 เป็นส่วนที่ 2 ว่าด้วยสัญญาประกันภัยทางทะเลที่มีใช้เพื่อธุรกิจ จึงควรย้ายไปอยู่ตอนท้ายสุด หลังจากที่ได้รวบรวมร่างมาตราตามข้อ 7 ข้างต้นแล้ว ซึ่งจะอยู่ก่อนส่วนที่ 3 ซึ่งจะทำให้ส่วนที่ 2 และ 3 เป็นส่วนที่ต่อกัน
9. ร่างมาตรา 36 ที่ประชุมมีมติว่าแม้มีมาตราเดียวที่เกี่ยวกับการฉ้อฉลผู้รับประกันภัย แต่ใช้ทั้งกรณีสัญญาประกันภัยทางทะเลเพื่อธุรกิจและสัญญาประกันภัยทางทะเลที่มีใช้เพื่อธุรกิจ จึงควรตั้งเป็นส่วนที่ 3 แทนและใช้ชื่อส่วนว่า “การฉ้อฉลผู้รับประกันภัย” และเนื่องจาก The Insurance Act 2015 มาตรา 15 (1) ไม่อนุญาตให้ตกลงกันเป็นอย่างอื่นที่จะทำให้ผู้บริโภคดี้อยสิทธิในส่วน Part 4 FRAUDULENT CLAIMS จึงควรเพิ่มวรรคท้ายของมาตรานี้ว่า “คู่สัญญาในสัญญาประกันภัยทางทะเลที่มีใช้เพื่อธุรกิจไม่อาจตกลงกันเพื่อทำให้ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิที่ต่อยกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้”
10. ร่างมาตรา 55 ที่ประชุมมีมติให้ตัดวรรคแรกของร่างมาตรานี้เนื่องจากมีทางแก้ไขตามมาตรา 40 อยู่แล้ว แต่ให้คงร่างวรรค 2 ไว้เนื่องจากยังมีที่ชี้ แต่ควรปรับปรุงข้อความใหม่เป็น “ในกรณีที่ปรากฏชัดว่าจะไม่มีซากทรัพย์จากการประกันภัย กรมธรรม์ประกันภัยอาจทำขึ้นโดยมีเงื่อนไขไม่ให้ผู้รับประกันภัยได้รับประโยชน์จากซากทรัพย์ก็ได้”
11. ภาคผนวก ที่ประชุมเห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องใส่คำแปลภาษาไทยสำหรับเงื่อนไข “from” ใน (2) และ “at and from” ใน (3) (4) (5) จึงควรตัด คำว่า “จะ” และ “ณ และ จาก” ในส่วนนั้นทิ้งไปและใส่คำว่า เงื่อนไขไว้หน้าภาษาอังกฤษแทน นอกจากนี้ให้แก้คำผิดใน (9) (12) (13)